

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Na podstawie Art. XV. obwieszczenia z 27. lutego b. r. względem przeprowadzenia stanu oblężenia zakazuje się dla Galicji z Krakowem wydana w Bendlikon pod Zürichem nakładem autora broszura „*Rozbitki — fantazyu przez Alexandra Ogończyka, — w drukarni ojczyzny 1864.*”

Lwów, 24. listopada 1864.

W zastępstwie dowodzącego generała kraju.

Edward Schwartz, Edler v. Meiller, m. p.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Ces. k. ministerstwo finansów podaje do wiadomości co następuje:

Potrzebna podług obwieszczenia zamieszczonego w Gazecie Wiedeńskiej z 23. b. m. redukcya subskrypcyi na nową pożyczkę w kwocie 25 milionów uskuteczniiona będzie w następujący sposób:

1) Subskrypcye na i niżej 10.000 zł. nie będą redukowane;
2) Subskrypcye nad 10.000 aż włącznie do 23.000 zł. będą zredukowane na 10.000 zł.;

3) wszystkie wyższe subskrypcye będą zredukowane na 44% subskrybowanej kwoty, przyczem pozostające kwoty 50 zł. i niżej nie będą uwzględniane, kwoty zaś nad 50 zł. będą policzane za 100 zł.

Wiedeń, 26. listopada 1864.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 28. listopada.

Gazeta wiedeńska ogłosiła teraz urzędowie traktat pokoju, zawarty między Austrią, Prusami i Danią na dniu 30. października w Wiedniu, a ratyfikowany w Kopenhadze 12. w Wiedniu i w Berlinie zaś 14. listopada, i to zarówno w pierwotnym tekście francuskim jak w języku niemieckim. Traktat zawiera 24 artykułów, i protokół względem ewakuacyi Jütlandyi 6 punktów, a protokół względem wykonania traktatu pokoju jedno postanowienie. Podpisani są na tych dokumentach: Rechberg, Brenner, Werther, Balan, Quaade, Kaufmann. Obok sygnatury Jego Mości Cesarza znajdują się podpisy hrabiego Mensdorffa-Pouilly i barona de Pont.

Doniesienie pruskiego dziennika *Milit. Blätter*, że wojska pruskie odchodzące na załogę do Księstw mają się tak urządzić, ażeby tymczasowo pozostać trzy lata w Księstwach, wskazuje dostatecznie, jaki cel zakreśliła sobie polityka pruska. Ponieważ gabinet pruski nie może przypuszczać, by szleswicko-holsztyńska kwestya sukcesyjna nie została w przeciągu trzech lat jeszcze rozstrzygnięta tedy rzecz jasna, że Prusy uważają jeżeli nie więcej to przynajmniej wojskową anexyę Księstw czy to z przyzwoleniem, czy bez przyzwolenia przyszłego władcy i reprezentacyi krajowej za rzecz skończoną, i starają się przeto utwierdzić tam swoją powagę wojskową. Ten sam cel wskazują także najnowsze rozkazy rządu pruskiego, ażeby wojsko pruskie, o ile nieopuszczy jeszcze terytorium Księstw, pozostały tam, aż do dalszych rozporządzeń, i ażeby Książę Fryderyk Karol zatrzymał naczelną komendę w Księstwach, dopokąd nie zostanie dokonana zmiana załogi.

Jak pisać z Frankfurtu nienastąpiło jeszcze zapowiadane na posiedzenie związkowe z 25. b. m. przedłożenie traktatu pokoju zawartego z Danią. Zdaje się, że chciałyby z tem przedłożeniem połączyć oraz wniosek względem zniesienia egzekucyi związkowej w Księstwach, w którym to względzie jednak nie nastąpiło jeszcze porozumienie i między głównymi mocarstwami niemieckimi.

Zabiegi *Mazzinistów i Garibaldczyków* we Włoszech stały się tak groźnymi — jak donoszą *Jen. kor.* z Turynu, że rząd musi ciągle myśleć o środkach by przeszkadzać szalonym planom i zamiarom tych ludzi. Do takich środków należy wydane właśnie rozporządzenie ministerstwa wojny, podług którego muszą puszczani na urlop żołnierze narodowości weneckiej posiadać prócz paszportów urlopowych także certyfikaty władz politycznych tych miast lub gmin, gdzie rozpoczyna się urlop. Te certyfikaty zawierają także marszrutę, w której pobyt urlopnika i droga do tego miejsca pobytu mają być dokładnie oznaczone. Z tego rozporządzenia ministerstwa wojny pokazuje się, że chciałyby tym sposobem zapobiedz dezercyom urlopników narodowości weneckiej do werbowniczych biur partyi rewolucyjnej.

Z Rzymu donoszą *Jen. kor.*, że tamtejszy poseł francuski hrabia Sartiges, próbując nie dawno nanowo pozyskać kardynała Antonellego dla konwencji francusko-włoskiej, nadmienił przy tej sposobności o pewnych finansowych koncesyach, jakie za pośrednictwem Francji mają być pod pewnymi warunkami przyznane stolicy papieżkiej z Turynu. Kardynał jednakże oświadczywszy najprzód, że między Rzymem i Turynem nie ma i nie może być za-

dnej kwestyi finansowej, odmówił stanowczo propozycyi hrabiego z tem zapewnieniem: Że wszystko, czego Papież pragnie obecnie od Cesarza Francuzów, kończy się na tem, ażeby pobożnym chrześcianom wolno było wszędzie bez żadnej przeszkody składać regularnie świętopietrze, i ażeby te składki punktualnie i bez naruszenia dostawały się na miejsce swego przeznaczenia. To świętopietrze, które zresztą ma być wkrótce całkiem na nowo uorganizowane, wystarczałoby w takim razie już samo na pokrycie potrzeb stolicy papieżkiej. Zarazem miał kardynał żądać sam od reprezentanta Francji, ażeby rozpoczęto już potrzebne przygotowania do usunięcia wojsk okupacyjnych z Rzymu, dodając, że ponieważ litera konwencyi, zawartej bez wątpienia w dobrej myśli, ochraniać będzie Rzym i potem od obcego najazdu, będzie 8000czne krajowe wojsko papieżkie dostateczne do utrzymania spokoju i porządku w kraju.

Moskauer Ztg. z 26. b. m. powiada, że interes Rosyi wzmaga wspierania Austrii w kwestyi weneckiej. Potrzeba postarać się o to, ażeby zwrócić na Rzym akcyę konwencyi wrześniowej. Niechaj Rosya nie zostawia Austrii w wątpiwości w swoich uczuciach i przyczynia się tem do utrzymania pokoju.

Francya chce — jak się zdaje — wziąć zupełnie w swoje ręce finanse meksykańskie. Na ministra finansów chce dać młodemu Cesarstwu pana Cortę, który był już w misji finansowej w Meksyku i w styczniu ma się udać tam znowu. Nadto ma udać się wkrótce inspektor finansów francuzkich w misji do Meksyku, a p. de Bonafonds, mąż wielce obiecujący, ma stanąć na czele osób, które mają brać udział w tej misji. Ten pan Bonafonds ma się zająć organizacyą rozmaitych gałęzi finansowych i zwiedzać kolejno Vera-Cruz, Tampico, Carmeu i inne porty. Zaprowadziwszy w tych miejscach służbę celną i podatkową ma on po krótkim pobycie w Meksyku przedsięwziąć tę pracę w Acapulco i w innych portach cichego oceanu.

W Kopenhadze zajmują się teraz gorliwie redukcya armii i floty na stopę pokojową. Większa część pułków piechoty, które składały się dotąd z dwóch batalionów, zostały zredukowane na jeden batalion, a dotychczasowi komendanci dywizyjni otrzymali od ministerstwa wojny rozkaz, stawić się do dyspozycyi trzech komend jeneralnych, mianowicie dla wysp Seeland, Fühnen i dla Jütlandyi. Także wszystkie intendentury armii mają być do końca tego miesiąca zwiniete. Inną wiadomością ważną z Kopenhagi jest zniesienie dotychczasowych ministerstw dla księstw Szleswiku, Holsztynu i Lauenburga, które od czasu zawarcia pokoju nie należą już do monarchii duńskiej.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 27. listopada. (*Nowiny dwory. — Wiadomości bieżące.*) Najjaś. Pan przyjmował wczoraj deputacyę towarzystwa ogrodniczego i przyjął najlaskawiej jej zaproszenie, ażeby raczył osobiście założyć węgielny kamień na gmach tego towarzystwa. — Książę Hohenzollern-Sigmaringen oddawał wczoraj nawzajem wizytę Jego Mości Cesarzowi, był na obiedzie u Arcyksiężny Zofii, przyjmował w ciągu dnia wizyty kilku Arcyksiążąt, Księcia wirttembergskiego, ministra wojny fml. Francka i ministra hrabiego Mensdorffa, a potem zwiedzał arsenał i ujeżdżalnię. — Następca tronu Arcyksiążę Rudolf przyjmował wczoraj na pożegnanie korpus oficerów pułku swego imienia, który dotąd stał załogą w Wiedniu, a teraz przeniesiony został do Weroni.

(*Nowe marki stemplowe.*) Nowe marki stemplowe będą na przyszły tydzień rozesłane do magazynów trafikowych, a od połowy grudnia rozpocznie się ich sprzedaż. Zaprowadzono sześć nowych kategorii, tak, iż niebędzie potrzeba teraz przyklepać na jeden dokument kilka marek.

(*Czynności rady państwa.*) Debata nad adresem odbywać się będzie w izbie deputowanych we wtorek i dni następnych. Chociaż zapisało się już wielu mowców, jest nadzieja, że dyskusya skończy się w trzech posiedzeniach. Z mowców dotychczas zapisanych najprzód zabiera głos pan Mende, dla poruszenia kwestyi węgierskiej. Następnie wezmą udział w debacie Dr. Berger, Mühlfeld, Tinti, Zyblikiewicz, Hasslwanter, Herbst, Schindler, Zimmermann i t. d.

Wydział do sprawy Rogawskiego w którym zasiadają znakomici prawnicy nie zdołał jeszcze naszkicować zakresu w którym właściwie porusza się ta kwestya. Dr. Berger, który ogłoszenie stanu oblężenia w Galicji uważał z początku jako akt prawodawczy, skłania się teraz uważać go jako prawo władzy wykonawczej, ale towarzyszące mu zawieszenie ustawy uważa za akt prawodawstwa. Dr. v. der Strass zdaje się upatrywać w tem różnicę czy zawieszenie ustaw nastąpiło tylko przez rząd, czy z najwyższego postanowienia. Ministrowie oświadczyli w wydziale, że ogłoszenie stanu oblężenia było uchwalone na konferencyi ministeryalnej ale zostało wy-

konane dopiero po zaciągnięciu najwyższego postanowienia. Ale nie tylko jako prawo władzy wykonawczej podczas nie obecności rady państwa, lecz nawet podczas jej obradowania przysłuży rządowi prawo ogłoszenia stanu oblężenia. Powody i skutki tego przedłoży ministerium radzie państwa. — Po tem wyjaśnieniu szef wydziału Dr. Waser zapytał: czy rząd uważa terazniejszą radę państwa za kompetentną do dyskutowania nad ogłoszeniem stanu oblężenia w Galicyi? na co minister policyi hr. Meesery odpowie dopiero po zniesieniu się z innym ministrami.

Wydział do sprawy Rogawskiego dopiero po debacie nad adresem przedłoży, izbie swoje sprawozdanie. Około 6. grudnia ma nastąpić odroczenie izby, a wydziały mają obradować dalej, aby po świętach Bożego narodzenia mogły złożyć sprawozdania. Izba Panów ma odbyć już tylko jedno posiedzenie poczem odroczy się na czas niegraniczony.

(*Powrót wojsk.*) Według najświeższego rozkazu ministerstwa wojny, wszyscy niebędący w służbie jenerałowie, oficerowie sztabowi i wyżsi zbiorą się dnia 30. listopada w największej paradzie w dworcu kolei północnej, i będą tam oczekiwać na Cesarza i Arcyksiążat. poczem jako świta wezmą udział w powitaniu wracającego z Szleswik - Holsztynu 6. korpusu armii. Przybędą koleją pułki piechoty Króla belgijskiego, Księcia Heskiego i holsztyńskiego, tudzież batalion strzelców nr. 9, które fml. Gablenz poprowadzi przed Cesarza. Po przegłądzie i przemowie Cesarz osobiście rozdawać będzie ordery i medale, poczem nastąpi defilada. Następnie przez Jägerzeile, most Aspern, ulicę Ringstrasse uda się wojsko do c. k. burgu, gdzie znowu defilować będzie przed Jego ces. Mością, i nakoniec będzie odprowadzone do koszar. Fml. Gablenz przybędzie do Wiednia dniem przedtem, i będzie przyjmowany przez Jego ces. Mość.

(*Posiedzenie izby deputowanych z d. 26. listopada.*)

Na posiedzeniu rady państwa z dnia 26. listopada zajął miejsce na ławicy ministeryalnej naczelnik sekcyny *Kalchberg*.

Z porządku dziennego przystąpiono do pierwszego odczytania projektów rządowych 1. względem wynagrodzenia spółce Lloyda za służbę poczty morskiej; 2. względem należytości kontumacyjnych i sanitarnych w portach opłacać się mających; 3. względem zmiany §§. 4, 6, 9 i 11. prawa z dnia 7. grudnia 1858 r. o znaczkach i modelach przemysłowych.

Na wniosek dep. *Herbst* izba postanowiła przekazać projekt trzeci wydziałowi względem rozciągnięcia prawa o znaczkach fabrycznych na wyroby zagraniczne, inne zaś dwa projekta przekazano komitetom po 9 członków z wydziałów wybrać się mającym.

Do komitetu względem wynagrodzenia spółce Lloyda wybrani zostali z wydziałów dep. *Mühlfeld*, *Skene*, *Herbst*, *Dobhoff*, *Cerne*, *Klein*, *Lapenna*, *Kromer*. i *Conti*; do komitetu względem spłat portowych wybrani dep. *Aichenegg*, *Begna*, *Toman*, *Stummer*, *Hagenauer*, *Goriup*, *Ryger*, *Schlegel*, *Conti*.

Wydział do zgłębienia projektu do prawa względem zmiany §. 262 regulaminu ceł i monopolów ukonstytuował się i wybrał na przewodniczącego bar. *Riese-Stallberg*, na jego zastępcę dep. *Bachofena* a na sekretarza Dr. *Roth*.

Wydział względem zniesienia wolności od podatków w powiecie lennym *Asch*, wybrał na prezydującego dep. *Wenisha*, na sekretarza dep. *Neumeister*; w wydziale względem zmniejszenia o 10% opłaty od wódki wybrany przewodniczącym hr. *Wrbna*, sekretarzem Dr. *Daubek*.

Poczem posiedzenie zamknięte i do przyszłego wtorku odroczone zostało. Między członków izby rozdano następujący projekt do adresu:

Wasza Ces. król. Apostolska Mość!

Sczytna przemowa, którą Wasza Ces. król. Mość wystosować raczył do reprezentantów państwa, odnosiła się do najwyższych interesów monarchii.

Wspólne sprawy królestw i krajów cesarstwa, do których zgłębienia reprezentanci państwa na teraz w radzie pełnej zwołani zostali, rozbierane będą w izbie deputowanych z gorliwością i starannością, jakich rzeczy tak wielkiej wagi wymagają. Z równą gorliwością i sumiennnością rozbierane będą sprawy przekazane ściślejszej radzie państwa, której bezpośrednio rozpoczęcie Wasza Ces. Mość zapowiedzieć raczył. Izba jednak poczuwa się do obowiązku wypowiedzenia, iż regularna i coroczna czynność ściślejszej rady państwa jest prawem w konstytucyi ugruntowanym dla Królestw i krajów w ściślejszej radzie państwa reprezentowanych, iż w tem jest rękojmią utrzymania stosunków konstytucyjnych w krajach w mowie będących, i że dla spełnienia tak wielkiego i przeważnego zadania, odnoszącego się do wspólnego ich prawodawstwa, bez corocznego zwołania ściślejszej rady państwa obejść się nie może.

Izba deputowanych głęboko nad tem boleje, iż czynność konstytucyjna w wielkiej części państwa jeszcze się wcale nie rozpoczęła, lub też zupełnie przerwana została. Stałe postępowanie rządu, gwoli usunięcia takiego stanu rzeczy, dla interesów państwa i jego mieszkańców nader szkodliwego, ożywiłoby znowu zaufanie i powitanieby zostało przez izbę deputowanych z radością.

Zywimy nadzieję, iż w bliskim czasie zasiadać będzie w Królestwie lombardo-weneckim reprezentacja przez kraj wybrana i sądzimy, iż rząd Waszej ces. Mości gorliwie o to starać się będzie, ażeby sejm galicyjski w najbliższym czasie rozpoczął czynność swą, dla kraju tego nader potrzebną.

Wielkiej wagi jest dla całego państwa nadewszystko przywrócenie stosunków konstytucyjnych w Królestwach węgierskiem i horbawickiem. Bo izba deputowanych tę tylko widzi drogę do pośredniczenia w najkrótszym czasie w poglądzie na prawdziwe potrzeby państwa i wszystkich ludów jego i do usunięcia przeszkód tamujących wspólne działanie wszystkich sił w interesie państwa i wszystkich części jego.

Uważamy przeto, iż niezwłoczne zwołanie sejmów tych Królestw, po ukończeniu obecnej czynności w sprawach pełnej rady państwa, konieczną jest potrzebą. Tym sposobem stanie się zadosyć powszechnemu i sprawiedliwemu żądaniu tych krajów, i będzie to dowodem szczerego dążenia rządu Waszej ces. Mości ku zaprowadzeniu życia konstytucyjnego we wszystkich częściach Austrii.

Ufamy, iż prawna reprezentacja Królestw tych pojmie, że wspólne rozważanie wspólnych interesów państwa jest w interesie wszystkich i zatem jest konieczne. Izba deputowanych stojąc niezmiennie przy tej zasadzie, nie omieszka z swej strony przyczynić się wedle możności do uzupełnienia na drodze konstytucyjnej wszelkich rękojmi autonomii Królestw tych w sprawach wewnętrznych poręczających, w których sejmy ich właściwie stanowiąc mają. A jeżeli miłość ojczyzny i jasne pojęcie interesów państwa i jego mieszkańców wspólnie działać będą, uda się dzieło, do czego ze wszystkich sił dopomóżdż za święty uważamy obowiązek.

Z żywym współczuciem ludy Austrii, jak wszystkiemu, co dostojnego domu Waszej ces. Mości dotyczy, spoglądały na wypadki, w skutek których dostojny książę cesarskiego domu powołany został do założenia nowego tronu w odległej części świata; oby Bóg pobłogosławił jego staraniom i szlachetnym chęciom jego!

Wasza ces. Mość wypowiedziałeś z tronu wielkie znaczenie dla Austrii, i izba deputowanych uważa pokój stały i trwały za konieczny warunek pomyślności państwa. Taki pokój sprowadzić i zabezpieczyć, uważa izba za główne zadanie rządu Waszej cesarskiej Mości.

Pokój z Danią położył koniec długiemu ujarzmieniu Księstw zaelbiańskich, nie było im jednak dozwolone przyczynić się do uwolnienia swego. Walka — dzięki waleczności wojsk cesarskich i wojennej marynarki — przyniosła Austrii nowe wawrzyny. Lecz nie jest jeszcze dokończone dzieło, które Wasza ces. Mość uznałeś za przedmiot najwyższego poruszenia całych Niemiec, za które waleczne syny Austrii krew swoją przelewały, Księstwa oczekują jeszcze stanowczego urządzenia swych stosunków, i izba deputowanych silnie ma przekonanie, iż rząd cesarski starać się będzie o chlubne ukończenie rozpoczętego dzieła, dopomagając Księstwom wspólnie z związkiem niemieckim do pozyskania praw swoich w sukcesyi i w urzędzeniu wewnętrznych praw swoich.

Izba deputowanych uznaje w zupełności wielkie znaczenie przymierza pruskiego w wojnie teraz skończonej pokojem z Danią zawartym; lecz zarazem przekonana jest o wielkiem znaczeniu zachowania dobrych stosunków związkowych z innemi państwami związku niemieckiego; z radością przeto powita wszelkie starania rządu Waszej ces. Mości dążące do oparcia się usiłowaniam przeciwnym prawu związkowemu, i do wzmocnienia jedności Niemiec na drodze reformy konstytucyi związkowej.

Nieszczęsne wypadki w Królestwie polskiem, które spowodowały zaprowadzenie stanu oblężenia w jednym kraju koronnym, napelnily nas głębokim smutkiem. Izba oczekuje od rządu Waszej cesarskiej Mości przepisane konstytucya złożenia sobie przyczyny, które spowodowały zaprowadzenie i częściowe jeszcze utrzymanie stanu wyjątkowego i skutków, które dopięte zostały, nie może jednak zataić życzenia, ażeby potrzeba stanu wyjątkowego, jeżeli istotnie egzystowała, jak najprędzej ustać mogła.

Wasza cesarska Mość raczyłeś zwrócić uwagę izby na finansę państwa. Zaiste położenie finansowe państwa zasługuje na głęboką uwagę.

Wydatki ciągle wpływy przewyższają, podatki są już tak wielkie, iż zaledwo zwiększyć je jeszcze można, majątek państwa znacznie się zmniejszył a ciągle używanie kredytu nawet w latach pokoju musi doprowadzić do wielkich uciążliwości i w końcu spowodować może nieszczęsne przesilenia.

(Dokończenie nastąpi.)

Dania.

(*Regulacja spraw bieżących.*) Z Kopenhagi pod dn. 19. listopada piszą do *Jener. Kor.*: Rozmaite komisye, które ustanawia traktat pokoju dla wykonania pojedynczych postanowień tegoż, mają jak słyhać zebrać się w Kopenhadze, z wyjątkiem komisyi do uregulowania granic. Ale komisya, która w myśl art. XIV. traktatu pokoju ma likwidować przyznane tamże pretensye stanu czynnego Księstw, zapewne nie będzie mogła zebrać się pierwiej, dopóki Księstwa nie będą ostatecznie uorganizowane. Bądź co bądź, będzie to dla Księstw bardzo ważną kwestyą, w jaki sposób i przez kogo będą w tej komisyi reprezentowane, jak w ogólności w traktacie pokoju przy stypulacyach względem spraw likwidacyjnych użyte wyrażenie co do wyższych władz administracyjnych Księstw, zdaje się być niejasnem. Zbytecznym byłoby dowodzić, że podczas układów o pokój pocieszenie się Eiderduńczyków zmianą czasów i nadzieją odzyskania Szleswiku, nie miało w istocie żadnego znaczenia ani skutku. Wszyscy są pewni, że Szleswik równie jest stra-

conym dla Danii jak Holsztyn i Lauenburg, i że Dania na długie lata niezego tak bardzo nie potrzebuje, jak trwałego pokoju.

Królestwo Polskie.

(Przystań handlowa na Wiśle.) G. Hand. podaje obszerny artykuł o przystani handlowej na Wiśle pod Warszawą, z którego ważniejsze ustępy przytaczamy: Warszawa, miasto bez zaprzeczenia wielkiej handlowej przyszłości, nie posiada do swych potrzeb dogodniejszego portu rzeczonoego. Wypadałoby więc wznowić dawny projekt pułkownika inżynierji Urbańskiego, wybudowania na Wiśle przystani bezpieczeństwa, na podobieństwo tych jakie istnieją po obcych rzekach, a mianowicie na Renie pod Moguncją, Koblencją, Kolonją, Düsseldorfem i Ruhrorth, tudzież w wielu miastach holenderskich. Urbański, któremu miasto nasze zawdzięcza wiele robót około Wisły, a między innymi i część bulwarku przy Solcu, narkreślił swój pomysł w takich warunkach, iż czas obecny mógłby je tylko dogodniejszymi uczynić. Projektował on przystań pod Pragą, opartą o drogę bitą, wiodącą do Brześcia. Myśl przeniesienia handlowego ruchu na stronę pragską, do czego założenie portu przyczyniłoby się niemało, nie jest nowa. Praga prędzej lub później musi stać się handlowym grodem względem Warszawy. Do niej zbiegną się koleje wschodnie i prawego brzegu Wisły, wiodące aż do Królewca; dziś już istnieje kolej Warszawsko-Wileńska, a niedługo stanie odgałęzienie z Czyżewa przez Zambrów, Łomżę, Kolno. Kolej do Terespoła w roku przyszłym rozpoczęta zostanie, a nie wątpimy, iż w przyszłości najważniejszą jej odnogą będzie linja do Dubienki przez Lublin. Dawniejsze niedogodności Pragi, nie mającej stałej komunikacji z Warszawą, dziś znikły, a utrwalenie wybrzeży i zasłonięcie tego przedmieścia od wylców Wisły, prędzej czy później nastąpić musi. Budowa nawet portu byłaby w związku z temi robotami. Tak jak go projektował Urbański, port miał się opierać o drogę do Brześcia i mieć obszerność 166 mórg, a zatem pomieścić 50,000 tak zwanych belek kupieckich, oraz kilkaset statków różnej wielkości. Zaopatrywanie portu wodą wiślaną, z powodu mady którą niesie, uznano za niedogodne, przystań bowiem zamulałaby się, a czyszczenie kosztowałoby drogo. Projektowano więc sprowadzenie wody do portu kanałem od rzeki Swider. Koszta według przybliżonych owoczesnych obliczeń, wynosiłyby 959,800 złp. Choćbyśmy zaś powiększyli je dziś do półtora miliona, to przedsiębiorstwo to przedstawia się jeszcze wykonanym prywatnymi siłami. Jako dochód procentowy i amortyzacyjny, byłaby umiarkowana opłata od stojących w porcie statków, pobierana na rzecz budujących przystań przez lata określone, poczem przeszedłby na własność miasta. Budowa takiej przystani staje się z dniem każdym konieczniejszą, choćby tylko wyłącznie dla drzewa, którego składy będą się musiały przenieść ze strony brzegu warszawskiego na Pragę. Zmusi do tego wzrastająca cena gruntów warszawskich. Toż samo spichrze na zboże, oraz składy różnych towarów przenosić się będą kolejno na Pragę, gdyż zechcą być w bezpośrednim związku z licznymi drogami komunikacyjnymi, jakie wybiegają, lub wybiegać będą, z tej części naszego miasta.

Księstwa Nadnaddunajskie.

Bukareszt, 19. listopada. (Regulacja rad dystryktowych. — Wiadomości bieżące.) Prefekci dystryktów otrzymali od prezydenta ministrów okólnik zawiadamiający ich, że odtąd wszystkie te sprawy, które według ustawy gminnej wchodzą w zakres rad dystryktowych, na przyszłość tylko przez te rady załatwiane być mają, i że ustaje dane im prowizorycznie polecenie, aby w sprawach tego rodzaju powziętą opinię przesyłały do ministerstwa. Rady dystryktowe przez to rozporządzenie ministerjalne wchodzą więc w zakres właściwy, przyczem oraz zapobieżono, aby między radą dystryktową, a księżącym prezydentem dystryktowym nie zachodziły spory o kompetencję. Tych jednak trudno będzie uniknąć, ponieważ jest wiele spraw, przy których trudno będzie orzec, kto je ma rozstrzygać. — Taxy od artykułów żywności i rzeczy zbytkowych, które rada municypalna Bukaresztu zawołała, i które od 1. stycznia 1866 pobierane być miały, nie otrzymały przyzwolenia Księcia w części jako za wysokie, w części jako odnoszące się do artykułów, które nigdy nie podlegały opodatkowaniu, a których opodatkowanie sprzeciwiałoby się zobowiązaniom międzynarodowym. Rzeczone taxy zwrócono więc radzie municypalnej z żądaniem odpowiednich zmian. Urzędnicy miejscy używani do służby zewnętrznej mają w skutek uchwały rady municypalnej nosić w dziurce od guzika wstążkę z herbem miasta. Na wzór innych miast Bukareszt urządza u siebie straż ogniową. — Konzul serbski pan Magazynowicz, powrócił z Belgradu. W lesie Baimachia rozbito bandę rozbójników, przyczem stracił życie dowódca tej bandy, ostawiony Bazyli Citorga.

Ameryka.

(Rezultat wyborów. — Doniesienia z placu boju.) Z Ameryki północnej nadchodzą bardzo ważne wiadomości. O wyborze Prezydenta donoszą z d. 10. b. m.: Prezydentem wybrano znowu Lincolna. We wszystkich stanach (z wliczeniem Louisianny i Tennessee) oprócz w Newjersey, Delavare i Kentucky, Lincoln odniósł zwycięstwo. Większość głosów, która oświadczyła się za nim podają z jednej strony na 225.000 z drugiej na 400.000. Co do głosów wyborczych, jak utrzymują jedni, na 234 głosujących

było 213 za Lincolnem, według innych było 148 za nim a 65 przeciw niemu. W mieście Nowym Yorku McClellan pozostał w większości (o 38.000 głosów); ale wybór Seymoura jego stronnika na gubernatora uważają jako wątpliwy. (Według świeższej wiadomości w drodze telegraficznej otrzymanej obrano gubernatorem Tentona). Na wiceprezydenta unii został wybrany Andrew Johnson z Tennessee (republikanin). — Stronnictwo republikańskie pomnożyło się znacznie, i liczy teraz dwie trzecie części członków kongresu. Nigdzie nie było żadnych zaburzeń, wybory odbyły się wszędzie jak najspokojniej. Jenerał Butler objął swoją posadę jako komendant Nowego Yorku d. 5. b. m. Oświadczył, że niebędzie mieszał się do wyborów, widać więc, że władze cywilne nie podołałyby utrzymaniu pokoju; każdy obywatel ma być zabezpieczony w swoich prawach. W kołach finansowych obecność Butlera wzniewa nieufność i obawę; słychać, że zawezwał kilku znakomitych meklerów złota, aby przestali spekulować ze szkodą rządowi; może znowu złoto w większych partjach będzie wysłane do Europy.

Prezydent Lincoln, któremu w Washingtonie wyprawiono serenadę, miał przy tej sposobności mowę, w której oświadczył, że spokojne odbycie się wyborów podczas wielkiej wojny domowej wypływa z zasady rządu republikańskiego. Teraz zaś gdy wybory są ukończone oby wszystkie stronnictwa połączyły się dla ratowania ojczyzny.

Z teatru wojny mało jest wiadomości. Po raz pierwszy od początku walki dzienniki państw południowych przyznają, że armia Leego co do liczby wyrównywa armii Granta. Wiadomość o opuszczeniu Atlanty okazała się mylną.

Kronika.

(Sprostowanie.) Jak wiadomo, skonfiskowała władza bezpieczeństwa przed kilkoma tygodniami na tutejszym dworcu kolei przesłankę 26 tysięcy pistonów. „Gazeta narodowa“ z 26go b. m. prostując odnoszącą się do tego korespondencję w „Const. Oest. Ztg.“ powiada, że skonfiskowany ten transport został już zwrócony adresatowi, kupcowi Czuczawie, który prowadził te pistony przez Galicję do Jas, dla wojska rumuńskiego. Możemy jednak zapewnić, że to doniesienie „Gazety Narodowej“ jest mylne, gdyż w sprawie tej toczy się się śledztwo, i rzeczony transport znajduje się dotąd w ręku władzy.

(Morderstwo.) Pani Szodrzyńska właścicielka Goliny pod Koźminem w Wks. Poznańskim została zastrzelona przez nieznanego zbrojnego w d. 17. b. m. Siedziała właśnie przy wieczerzy gdy przez okno padł strzał, który ją ugodził w głowę. Przy stole siedział także jeden z domowników lecz temu nic się nie stało. Pomimo wszelkich starań, sprawy tego morderstwa dotąd nie zdołano wysledzić.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Przemysł, 20. listopada. W I. połowie b. m. były na targach w obwodzie przemyskim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsce targu:											
	Przemysł		Jaworów		Mościska		Są. Wisznia		Nizankowice		Sieniawa	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacką											
Mec pszenicy . . .	3	3	3	50	3	2	82	2	72	3	3	3
„ zyta . . .	2	1	1	50	1	75	1	71	1	95	1	90
„ jęczmienia . . .	1	54	1	40	1	50	1	47	1	50	1	50
„ owsa . . .	1	95	1	85	1	90	1	90	1	20	1	25
„ hreczki . . .	2	1	1	80	1	60	1	75	1	1	1	50
„ kukurudzy . . .	1	20	1	40	1	40	1	25	1	12	1	90
„ ziemniaków . . .	1	20	1	80	1	80	1	25	1	12	1	90
Cetnar siana . . .	1	50	1	50	1	40	1	10	1	10	1	90
„ wełny . . .	1	50	1	50	1	40	1	10	1	10	1	90
„ nasienia koniczu . . .	1	50	1	50	1	40	1	10	1	10	1	90
Sąg drzewa twardego . . .	6	50	8	9	7	5	50	5	10	5	20	77
„ „ miękkiego . . .	5	50	5	50	7	5	50	5	10	5	20	
Funt mięsa wołowego . . .	15	10	12	10	11	10	11	10	11	10	10	
Mas okowity . . .	50	80	40	48	70	70	70	70	70	70	70	

(Wytyczenie kolei przez Marmaros do Bukowiny.) Właściciel dóbr Popowicz, który kazał przedsiębrać ukończone już teraz roboty przygotowawcze pod kolej z Marmaros-Szigetu do Kornulunczi na granicy między Bukowiną i Mołdawią, chce teraz zbadać projekt kolei ubocznej, połączonej z koleją cisańską przez Rawany w kierunku ku Tokajowi, i podał już o tymczasową koncesję na to.

Ostatnia poczta.

K r a k ó w, 28. listopada. *Krak. Ztg.* donosi: J. E. Namieśnik komenderujący jenerał Galicji i Bukowiny Fml. Baron *Paumgarten* przybył tu wczorajszym wieczornym pociągami wiedeńskim. Dziś o godzinie 9 z rana Jego Excelencya odbył na rynku przegląd tutejszego garnizonu. O godzinie 12 Jego Excelencya pan

